

Khmer A: literature – Standard level – Paper 1
Khmer A : littérature – Niveau moyen – Épreuve 1
Khmer A: literatura – Nivel medio – Prueba 1

Wednesday 10 May 2017 (afternoon)
Mercredi 10 mai 2017 (après-midi)
Miércoles 10 de mayo de 2017 (tarde)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

Instructions to candidates

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a guided literary analysis on one passage only. In your answer you must address both of the guiding questions provided.
- The maximum mark for this examination paper is **[20 marks]**.

Instructions destinées aux candidats

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez une analyse littéraire dirigée d'un seul des passages. Les deux questions d'orientation fournies doivent être traitées dans votre réponse.
- Le nombre maximum de points pour cette épreuve d'examen est de **[20 points]**.

Instrucciones para los alumnos

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un análisis literario guiado sobre un solo pasaje. Debe abordar las dos preguntas de orientación en su respuesta.
- La puntuación máxima para esta prueba de examen es **[20 puntos]**.

សូមអ្នកធ្វើការវិភាគបែបអក្សរសិល្ប៍ទៅលើអត្ថបទមួយគត់។ ក្នុងចម្លើយរបស់អ្នក អ្នកត្រូវឆ្លើយតបនឹងសំណួរទាំងពីរដែលបានចោទសួរ។

1.

ចាប់តាំងពីថ្ងៃនោះមក នារីនាងក៏ទៅជានៅក្រោមអំណាចស៊ីណាតគ្រប់គ្រង មិនឱ្យដើរទៅណាបាន ប្រៀបដូចជាសត្វជាប់ក្នុងទ្រុងគេ ។

ចំណែកខាងស៊ីណាត រង់ចាំឱ្យតែបានដំណឹងថា បិតានាងនៅឯណា គិតឱ្យមាតាបិតាខ្លួនចូលទៅស្តីដណ្តឹង ។ នារីកាលបើបានដឹងទឹកចិត្តស៊ីណាតដូច្នោះហើយ នាងចេះតែមានសេចក្តីនឹកព្រួយបារម្ភ គ្រប់ពេលវេលា មុខមិនដែលរីក បាយពុំសូវបាន ពេលយប់និទ្ទេសពុំហ៊ានឱ្យលក់ស្តប់ស្តល់ ។ ក្នុងចិត្តតែងតែនឹកព្រួយខ្លាចស៊ីណាត ក្រែងហ៊ានរំលោភបំពានប៉ះពាល់ដល់រូបកាយដោយការពុំគប្បី រាត្រីមួយនាងនឹកថា ឱលោកអ្នកមានគុណរបស់កូនអើយ ! ម្តេចឡើយលោកយកកូនមកបោះបង់ចោលមិននឹកនា ហាក់ដូចជាយកកូនមកដាត់បំណុលឱ្យគេយ៉ាងដូច្នោះ ឬមួយលោកគិតប្រាថ្នាឱ្យកូនទៅរូបស៊ីណាតទេដឹងអើយ បានជាលោកធ្វើព្រងើយកន្តើយ គ្មាននឹកនាមកកូនបន្តិចបន្តួចសោះឡើយ ។ “ឱរូបអញអើយ ! កម្មអ្វីក្រាសម្លេះ ឱរចេះតែទទួលទុក្ខច្រើនលើកច្រើនគ្រាពុំចេះបានស្បើយសោះ តើតទៅអនាគតអញនឹងមានបុណ្យព្រេងវាស្នាដែរឬទេ?” ។

ពេលនោះយប់យប់កាន់តែជ្រៅណាស់ទៅហើយ យូរ ៗសម្លេងម្តូញរបស់ភ្នែក ព្រមទាំងសម្លេងលលក ខ្មោច ចង្រិតដែកស្រែកបន្តគ្នាយ៉ាងស្រួយគ្មានចេះឈប់ឈរ បំណែកភ្លិនបុប្ផាសនាមានរដូលចន្ទ ម្លិះរួត ម្លិះលា ចម្ប៉ាក្តាំងងា ដែលផ្ទើរជីវិតរស់នៅជុំវិញផ្ទះថ្មីនេះ ក៏ដណ្តើមគ្នាបង្ហើរភ្លិនលេងតាម វាយោ ជំនោវាយោក៏ដឹកនាំភ្លិនបុប្ផាព្រលតាមចន្លោះបង្អួចតូចមួយ នៅក្នុងបន្ទប់ដំណេករបស់នាង ។

ណាត្រី កាលបើបានស្រូបពិដោលយូរល្មមទាំងនេះ ទឹកភ្នែកក៏ហូរស្រក់ច្រោកៗ ជោកខ្ពើយដែលនាងកើយ ។ នារីក្រោកចាកអំពីដំណេកម្តីម្តងអង្គុយលើកៅអី នៅមុខតុតូចមួយដែលមានសៀវភៅពីរបី ទឹកខ្មៅនឹងដងប៉ាកា ព្រមទាំងពន្លឺចង្អៀងប្រេងកាតប្លង់ៗ នៅលើនោះ ទើបនាងនឹកថា : “សេចក្តីទុក្ខរបស់អញអើយ ! សមជាបែកទ្រូងស្លាប់ទេដឹង ? ដោយគ្មានញាតិរបស់អញឯណាម្នាក់ដែលល្មម គួរទុកចិត្ត ដើម្បីពេលទុក្ខទាំងនេះប្រាប់គ្រាន់បានធូរទ្រូងផង បើដូច្នោះមានតែអញគត់ចារសេចក្តីទុកនៅលើក្រដាសក្រែងបានស្បើយ សោះចុកណែនឱកពេក” ទើបនាងចាប់ដងប៉ាកាបង្ហូរទឹកខ្មៅទៅលើ ក្រដាសមួយសន្លឹក មានសេចក្តីថា :

ឱ ! ផ្ការដូលអើយ ! ខ្ញុំពុំភ្លេចអ្នកទេ កាលដែលខ្ញុំបានជួបនឹងអ្នកនៅទីវាលនៃពពួកអ្នកគង្វាលគោនោះ ។ ចន្ទអើយ ! ភ្លិនអ្នកម្តេចខ្សោយជាងគេម្តង ? តើអ្នកនៅនាស្ថានឯណា ? តែចិត្តរបស់ខ្ញុំនឹកអ្នកគ្មានឈប់ ឈរទេ ពេលដែលអ្នកមិត្តនាលើអាកាស ស្មើបំភ្លឺចាំងមកលើដើមស្វាយ នៅក្នុងចំការពោតនូវកណ្តាលរាត្រីស្ងាត់ នោះ.....

ចំណែកបុប្ផាសនា ចម្ប៉ាក្តាំងងា ក្នុងគ្រានេះពិតមែនតែខ្លួនខ្ញុំនៅឆ្ងាយអំពីអ្នក តែចិត្តខ្ញុំសុំប្តេជ្ញាថា : ភ្លិនក្រអូបវិសេសរបស់អ្នកយ៉ាងណា សេចក្តីស្នេហារបស់ខ្ញុំក៏មានខ្លឹមសារខ្លាំងក្លាស្មើនឹងអ្នកដែរ ។

បើទុកណាជាអ្នកណាមួយ ទៅបេះប្រឡេះឱ្យអស់រលីងចេញពីដើម មិនយូរប៉ុន្មានគង់អ្នកពន្លក រីកស្តុះស្តាយឡើងមកទៀត មិនចេះអស់ទេ ក្រែងតែអ្នកដាច់ដួងកែវជីវិត ទើបបានផុតរូបនិងចិត្តរបស់ខ្ញុំក៏ដូចជាអ្នកដែរ ។

ហត្ថលេខា
ណាត្រី

35 កាលបើនាងប្រព្រឹត្តសេចក្តីទុក្ខសង្រេងសង្រែយ៉ាងដូច្នោះ យូរថ្ងៃទៅខ្លួននាងក៏ស្អុមនៅស្បែកនិងឆ្អឹង
សាច់ឡើងស្លេកស្លាំង មុខឡើងជ្រុះ មើលទៅឃើញអាក្រក់ខុសប្លែកឆ្ងាយជាងពីដើម ។
ស៊ីណាតឃើញនាងមានរូបរាងអាក្រក់ដូច្នោះ យុវជននេះក៏បែកចិត្តពិតជានិរន្តរ៍ជាថ្មីឡើងថា : “នារីនេះ
មានរូបរាងអាក្រក់ណាស់ទេតើ សម្បត្តិទ្រព្យសោតក៏គ្មាន សាត់តត្រាត់មកតែខ្លួនទេប្រយ័ត្នមកនៅដោយសារ
នឹងផ្ទះអញ គិតមើលទៅមិនសមរម្យនឹងរូបព្រមទាំងធនធានរបស់អញឡើយ បើដូច្នោះតាំងពីថ្ងៃនេះទៅអញមិន
ត្រូវរើរចងចិត្តមេត្រីចំពោះស្រីនេះទៀតទេ ចាំដល់ថ្ងៃណាសូមឱ្យឪពុកម្តាយអញទៅនិយាយស្តីដំណឹងកូនក្រមុំគេ
40 ដែលជាអ្នកមានស្តុកស្តម្ភនៅជិតជ្រារងណោះវិញ ទើបបានសមសួនផ្តុំផ្តើនល្អមសមភាពរបស់អញ .....

ស៊ីយ ហៀង, វាណានាងណាត្រី (1999)

- (a) ចូរធ្វើការវិភាគតួអង្គណាត្រី និង ស៊ីណាត នៅក្នុងអត្ថបទដកស្រង់នេះ។
- (b) ចូរធ្វើបកស្រាយទៅលើការប្រើបច្ចេកទេសផ្នែកអក្សរសាស្ត្រផ្សេងៗ ដើម្បីបង្ហាញគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទ
ដកស្រង់នេះ។

2.

ស្រវឹងនឹងពាក្យសរសើរ ចិត្តមិនស្ងប់

	ស្រវឹងនឹងពាក្យសរសើរ	ជាដំណើរថយស្មារតី	
	ស្រវឹងក្លាស់ដី	មិនប្រក្រតី ផ្នែកគំនិត	1
	បូកពាមនិច្ច	ពាក្យមួយច្រើនភ្លេចគិត	
	ស្រវឹងរឹករចិត្ត	ច្រើនព្រឹត្តិ ផ្ទុយនឹងច្បាប់	1
5	អ្នកស្រវឹងតែងចង់	តាមភាពល្ងង់ នូវពាក្យគាប់	
	ពាក្យគួរសរសើរជាប់	ជាទម្លាប់ អ្នកស្រវឹង	1
	បើមានគេរិះគន់	ស្រាលបូឆ្ងន់នៅមិននឹង	
	មានចិត្តប្រកាន់ខឹង	ទោស:រឹងរែងជាទុក្ខ	1
	នៅពេលដែលស្រវឹង	ត្រចៀលហ្នឹងក្រហមមុខ	
10	សរសើរពេញបន្ទុក	មិនដឹងមុខប្លមប្លពិត	1
	ពិសេសពួកថ្នាក់ខ្ពស់	លើកកម្ពស់ដោយអ្នកជិត	
	វាយអែបស៊ីអុកក្សិត	ដឹងទឹកចិត្ត គិតបោកស៊ី	1
	រកសរសើរពិតគ្មាន	ដែលថាមានប្លមពេញទី	
	សរសើរតាមនាទី	អ្នកជោរស៊ីអត់បញ្ញា	1
15	ជូនកាលធ្វើត្រូវតិច	គេប្រើល្បិចប៉ងប្រាថ្នា	
	ចោមរោមសរសើរថា	មនុស្សអស្ចារ្យ រកពីរគ្មាន	1
	មនុស្សដែលស្រវឹង	មិនរំពឹងទៅលើញាណ	
	ភ្លេចគិតញាតិព្រៀងលាន	គិតតែឃ្លានពាក្យសរសើរ	1
	ស្រវឹងមានច្រើនផ្នែក	បើគេចែក ដោយអន្លើរ	
20	ស្រវឹងនឹងអំពើ	ជាកុសល អកុសល	1
	ស្រវឹងនឹងសម្រស់	ស្អាតឥតខ្ចោះ នរណាដល់?	
	មានលក្ខណៈសាកល	ទទួលស្គាល់ ពិភពលោក	1
	ស្រវឹងនឹងសក្តិយស	ល្បីទាំងឈ្មោះ មានជ័យជោគ	
	ស្រវឹងទ្រព្យក្នុងលោក	ឡាន រ៉ឺឡា ដុល្លារ មាស	1
25	អ្វីៗដែលស្រវឹង	មិននៅនឹងតែងវិនាស	
	ប្តូរផ្លាស់ប្រាត់និរាស	ស្លាប់ឯងសាស ដៃទទេ	1

ទេព សាបាន, កម្រងកំណាព្យ អប់រំ និង រិះគន់ (2004)

- (a) ចូរធ្វើការពិភាក្សាទៅលើវិធីសាស្ត្រដែលកវីបានប្រើ ដើម្បីបង្ហាញពីគំនិតចំបងរបស់កំណាព្យនេះ។ តើគំនិតចំបងនេះមានឥទ្ធិពលអ្វីខ្លះដល់អ្នកអាន? ចូរធ្វើការពិភាក្សា។
- (b) ចូរធ្វើការបកស្រាយទៅលើការប្រើភាសា និងបច្ចេកទេសផ្នែកអក្សរសាស្ត្រនៅក្នុងកំណាព្យនេះ។ តើការប្រើភាសានិងបច្ចេកទេសផ្នែកអក្សរសាស្ត្រនេះមានឥទ្ធិពលអ្វីខ្លះដល់អ្នកអាន? ចូរធ្វើការបកស្រាយ។